

Byla T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH
prieš
Europos Bendrijų Komisiją

„TACIS programa — Su atomine elektrine Ukrainoje susijusių paslaugų teikimas —
Atlyginimo nemokėjimas — Pirmosios instancijos teismo jurisdikcija —
Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Deliktinė atsakomybė“

2005 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) spren-
dimas . . . . . II - 915

Sprendimo santrauka

- 1. Deliktinė atsakomybė — Sąlygos — Pakankamai akivaizdus teisės nuostatos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimas — Jokios diskrecijos neturinti institucija — Vien Bendrijos teisės pažeidimo pakankamumas
(EB 288 straipsnio antroji pastraipa)*
- 2. Bendrijos teisė — Principai — Teisėtų lūkesčių apsauga — Sąlygos*

1. Bendrijos atsakomybės už privatiems asmenims padarytą žalą srityje veiksmai, dėl kurių priekaištaujama institucijai, turi pakankamai akivaizdžiai pažeisti teisės normą, suteikiančią teisių privatiems asmenims. Lemiamasis kriterijus, leidžiantis pripažinti, jog Bendrijos teisės pažeidimas yra pakankamai akivaizdus, yra tai, kad atitinkama Bendrijos institucija aiškiai ir sunkiai pažeidė jai nustatytas diskrecijos ribas. Jei šios institucijos diskrecija yra labai siaura arba ji iš viso jos neturi, pakankamai akivaizdaus pažeidimo buvimui įrodyti gali pakakti paprasto Bendrijos teisės pažeidimo.

(žr. 87 punktą)

2. Teisė į teisėtų lūkesčių apsaugą, kuri yra vienas pagrindinių Bendrijos principų, užtikrinama kiekvienam asmeniui, esančiam tokioje padėtyje, kurioje Bendrijos administracija, suteikdama jam tikslias garantijas, paskatino jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą. Tokias garantijas, neatsižvelgiant į jų pateikimo formą, sudaro tiksliai, besąlyginė ir tikrovę atitinkanti informa-

cija iš teisėtų ir patikimų šaltinių. Tačiau šio principo pažeidimu negalima remtis tuo atveju, kai administracija tikslių garantijų nesuteikė.

Tai reiškia, kad ūkinės veiklos subjektas negali remtis tokiu principu nurodydamas žodines garantijas, kurių suteikimą Komisija neigia ir kurių neleidžia nustatyti jokie bylos medžiagoje esantys duomenys.

Negalima remtis šiuo principu ir tada, kai, nesant galutinio susitarimo dėl sutarties sudarymo su Komisija, pastaroji jo prašė pateikti įvairius sutarties projektus, nes ši aplinkybė yra normalių derybų dėl sutarties dalis ir Komisija neskatino atitinkamo ūkinės veiklos subjekto viršyti su jo ekonomine veikla susijusios rizikos.

(žr. 89, 92, 100 punktus)